

genævn vil skulle beskæftige sig med på årsbasis, selv om det tilnærmelsesvis fremgår af betænkningen, at udvalget må have beskæftiget sig med det.

Svar (10/6 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke mulighed for at vurdere, hvor mange sager, der vil blive indbragt for et Klagenævn for kønsdiskrimination, men kan henvise til nedenstående oplysninger:

Det fremgår af betænkning 1370, side 218, at Ligestillingsrådet i den seneste 5 års periode årligt har modtaget cirka 100 skriftlige henvendelser, hvoraf 20-30 årligt forelægges Rådet til udtalelse.

Ligestillingsrådet har oplyst, at der ikke er lavet en opgørelse over, om de konkrete sager kunne være ført ved det fagretlige system. Da der således er usikkerhed om antallet af sager, foreslås en 2-årig forsøgsperiode for et Klagenævn for kønsdiskrimination.

Spm. nr. S 2189

Til statsministeren (21/5 99) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Mener statsministeren, at ligestilling er en opgave, der bør koordineres i EU, og i givet fald på hvilket niveau (hvilken søjle) mener statsministeren, at ligestillingsbeslutninger skal tages på?«

Begrundelse

I sin redegørelse til Folketinget sagde statsministeren »næste gang vi skal have et Beijing II, global ligestillingskonference, var min drøm at se et Europa, der er ligestillingsarbejdets foregangstalsmand, effektivt og samlet og med en visionær dagsorden.«

Svar (10/6 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd har igennem en årrække spillet en rolle i

EU. Dette er ikke mindst kommet til udtryk i forbindelse med retningslinierne for beskæftigelse, der siden beskæftigelsestopmødet i Luxembourg i 1997 udarbejdes årligt og forelægges Det Europæisk Råd. Ligestillingspolitikken på arbejdsmarkedet er en af søjlerne i den såkaldte Luxembourgproces.

Med Amsterdam-traktaten udvides retsgrundlaget for EUs bestræbelser på at skabe ligestilling mellem kvinder og mænd betydeligt. Ligestilling mellem mænd og kvinder er nu eksplicit en af Fællesskabets opgaver på linie med eksempelvis miljøbeskyttelse. Herved integreres ligestillingsaspektet i alle Fællesskabets politikker.

Med Amsterdam-traktatens artikel 13 TEF åbnes der mulighed for, at Rådet med enstemmighed kan træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Med indarbejdelsen af den sociale protokol giver i Amsterdam-traktatens artikel 137 TEF mulighed for, at Rådet med kvalificeret flertal i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet kan vedtage minimumsforskrifter om blandt andet lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet. Endvidere åbnes der med artikel 141 TEF mulighed for at vedtage foranstaltninger, der skal sikre mænd og kvinder lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

Spm. nr. S 2234

Til trafikministeren (28/5 99) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at borgerne og virksomhederne på Frederiksberg og Vesterbro får deres post, som Post Danmark gennem deres monopol er forpligtet til at bringe ud?«

Begrundelse

Borgerne og virksomhederne på Vesterbro og store dele af Frederiksberg har nu i en meget lang periode været udsat for meget uregelmæssig postudbringning. I flere perioder er posten slet ikke blevet bragt ud, hvilket er totalt util-